ANUL XIII. No. 2156. 6 PAGINI 3 LEI Luni 31 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3,26,60, Administraţia 3,26,60, Redacţia şi provincia 3,26,69

Germanul Kutzbach a câştigat prima etapă

Francezul Gallienne, germanul Bose, jugoslavul Grgac şi românul Nicolae Ion Ţapu, protagoniştii etapei Bucureşti-Focşani

Intr'o atmosferă de vibrant entuziasm s'a desfăşurat eri dimineaţă ceremonialul plecării în cel de al treilea circuit al României.

Solemnitatea inaugurală a avut loc în Piaţa Universităţii, populată încă dela orele 6 dimineaţa.

Aci, un birou improvizat în aer liber a avut misiunea să facă ultimele retuşeri de organizare ale Turului şi să controleze identitatea ciclistă a concurenţilor. Lucruri mărunte, fără îndoială, dar cu partea lor de emoţie şi de înfrigurare, de neastâmpăr şi de nervozitate.

Rând pe rând, alergătorii au defilat prin faţa d-lui Lică Negrescu, maestrul de ceremonii al Turului, luându-şi în primire numărul de control şi răspunzând la apelul listelor de participanţi.

Cei dintâi şi-au făcut apariţia francezii: Maurice Batt, într'un tricou albastru cu alb şi cu o caschetă asvârlită cu cochetărie pe o ureche, apoi Pierre Gallien şi Sicho Figueras, reprezentatul Spaniei.

Se prezintă apoi echipa Germaniei. Busse, masiv şi impunător, Kutzbach, mai puţintel. O cocardă cu svastica e prezentă pe tricourile alb cu roşu. Puţin mai târziu, Grgac apare în fruntea echipei jugoslave.

Numai polonezii dau emoţii organizatorilor, sosind la control cu câteva minute înainte de darea plecării. Câştigătorul de anul trecut al Turului României, Daniel pare bine dispus. Are şi o fizionomie extrem de simpatică.

La ora 8 şi 45 minute, d. general Pârâianu dă plecarea şi concurenţii se lansează în alură vioaie spre capul podului, unde A. S. R. Principele Nicolae va da «plecarea cea mare».

Intrigate de sgomotul aplauzelor şi de trepidaţia străzii, servitoarele şi gospodinele au apărut la ferestrele caselor, formând un decor viu extrem de pitoresc.

In Piaţa Victoriei

La Capul Podului, forfoteala e fascinantă. Mii de persoane au înconjurat pe ciclişti şi aşteaptă sosirea Principelui Nicolae, augustul starter al Turului.

La ora 8 şi 58 minute, Principele Nicolae coboară, svelt şi bine dispus, dela volanul maşinei de turism. Muzica gardienilor publici atacă imnul regal. Glasuri entuziaste aclamă pe principe.

Protocolul a fost spulberat într'o clipă, de valurile mulţimei şi Principele Niculae, plăcut impresionat de entuziasmul publicului, arborează un surâs de bună dispoziţie.

Căpitanii echipelor naţionale sunt prezentaţi apoi A. S. R. Principele Niculae, care le strânge mâna cu efuziune şi le spune câteva cuvinte de îmbărbătare.

Ca deobiceiu, atenţiunea măgulitoare a societăţii de radio-difuziune este prezentă şi undele transmit sutelor de mii de ascultători, cuvântările ocazionale ale d-lor V. Canarache, preşedintele Federaţiei de ciclism, gen. Barbu Pârâianu, Neagu Boerescu şi căpitanii celor cinci echipe naţionale.

Formalităţile s'au terminat. Alergătorii freamătă de nerăbdare în aşteptarea semnalului de plecare.

Plecarea oficială

E ora 9 şi 10 minute.

ASR Principele Niculae a lăsat steagul semnalând plecarea în cel de al treilea Tur al României.

E o plecare deslănţuită care prilejuieşte ochiului un spectacol fascinant. Bicicletele au pornit ca un stol de rândunele, lansându-se în cea mai mare viteză pe linia dreaptă a şoselei Kiseleff...

Comandamentul îl are jugoslavul Grgac, care e păzit la o jumătate roată de Constantin Tudose. Aproape, la locul al treilea, e Crikor, care ia capul în dreptul hipodromului Băneasa.

Se pedalează cu vioiciune, imprimându-se cursei o viteză de 40 kilometri pe oră. In faţa vilei Minovici plutonul este foarte strâns, îngăduindu-ne totuşi să identificăm în primele lui rânduri pe Crikor, Tudose, Timko, Gociman, Grgac, Abulnar, Prosinek şi Batt. Câteva sute de metri mai departe, Procupek se alăturează şi el plutonului din faţă, complectând echipa jugoslavă.

Un prim sprint este încercat de Tudose, care se deslipeşte de pluton în faţa resaturantului «Potou» şi conduce cu trei-patru metri înaintea lui Timko şi al lui Gociman. Sârbii, n'aveţi nici o grijă, sunt şi ei acolo De-altfel caravana şi-a înghesuit extremităţile în mai puţin de 50 metri şi parcurge şoseaua într'un tempo extrem de rapid.

La aeroportul Băneasa, leaderul este Grgac, secondat de compatrioţii săi Prosinek şi Abulnar. Tudose e al patrulea, în imediată vecinătate, iar ceilalţi reprezentanţi ai României, fără a forţa alura, fac cursă bună în pluton.

Peste câteva minute, caravana îşi face apariţia în faţa Otopenilor. In frunte e Dinu Ştefan, care poartă numărul 52. Batt împinge de zor şi îl escortează de-aproape, în vreme ce Tudose, Grgac şi Daniel se păzesc unul pe altul, înlăuntrul unui pluton de circa 20 alergători.

Până aci, după cum aţi putut citi din rândurile noastre, s'a mers cu grabă mare. 40-ul a fost atins în repetate rânduri. După Otopeni, cicliştii slăbesc alura cursei şi individualii speculează prilejul pentru a-şi procura satisfacţia provizorie de a fi în fruntea plutonului.

La un nou sprint, Zamfir Munteanu, care conducea cursa, nu poate urma trena alergării şi Grgac îşi face loc în frunte, pedalând cu 50 kilometri pe oră. Al doilea e Dinu Ştefan iar jugoslavul Prosinek e de văzut la locul al treilea înaintea lui Tudose şi a lui Batt. Francezul declanşează imediat un sprint de cinci sute de metri şi trece în frunte cu 45 pe oră, urmat de Stelian Nicolaescu şi Daniel II.

Tot Batt e leader la kilometrul 18. Din pluton a ţâşnit însă şi spaniolul Figueras, care pedalează cu extremă uşurinţă. In general însă, distanţele care separă pe alergători sunt neînsemnate.

Un dezertor: ...Tudose

Incă un sprint aparţine lui Tudose şi se pare că escapada i-a reuşit. Intr'adevăr, pedalând cu un nebunesc 50 pe oră, românul scapă de compania plutonului, conducând cu un avantaj de 30 metri. Este primul avans apreciabil depe parcursul primilor 20 kilometri.

Treptat însă, Tudose este ajuns de Figueras şi întreg plutonul se regrupează, pornind cu nădejde pe serpentina din faţa comunei Săftica.

Ordinea se inversează: Figueras trece la locul întâi şi Tudose rămâne la câţiva metri în urmă.

Un început de clarificare se aşteaptă la serpentina de la Tâncăbeşti. Alergătorii însă merg în pluton compact cu Figueras, conducător al caravanei.

Concurenţii nu vor să se aventureze, conservându-şi forţele pentru sprintul dela Snagov, unde menu-ul financiar al turului oferă primul... aperitiv de 1.000 lei.

A. S. R. Principele Nicolae, la volanul maşinei, a încetinit goana în dreptul Snagovului, aşteptând sosirea concurenţilor.

Dinspre Tâncăbeşti, plutonul îşi face apariţia în alură îndrăcită. La 200 metri de linia sosirii, în frunte sunt Batt, Tudose, Figueras şi Busse. Lupta e extrem de îndârjită. Unul lângă altul, Batt şi Tudose gonesc vertiginos, asigurându-şi un infim avantaj asupra celorlalţi doi tovarăşi de sprint.

Pe linia sosirii, bicicleta lui Tudose depăşeşte cu un sfert de roată de aceea a lui Blatt şi premiul revine românului, în aclamaţiunile frenetice ale publicului

Plutonul a trecut ca o nălucă, fără să ne fi lăsat răgazul să stabilim ierarhia următorilor sosiţi.

In apropiere de podul de peste Prahova, Busse are o pană şi pierde contactul cu plutonul. E la mai bine de un kilometru în urma lui Tudose, care, flancat de Figueras şi de Grgac, deschide caravana. Incetinind viteza maşinii, ne apropiem de Busse şi-i atragem atenţia că a... pierdut terenul. Germanul surâde.

— Ich habe Zeit... Mai am timp. Până la Focşani mai e drum...

Mai repede decât s'ar fi putut bănui, Busse, accelerând, ajunge plutonul şi se instalează în primele rânduri.

A. S. Principele Nicolae dând plecarea

„GAZETA SPORTURILOR" va apare mâine în 8 PAGINI cu un mare reportaj asupra etapei II-a a Turului României şi cu amănunţite dări de seamă asupra tuturor matchurilor oficiale de football din ţară

România este prima în clasamentul pe naţiuni urmată de echipa mixtă româno-germană. După prima etapă au abandonat 13 concurenţi

Un evadat: Dinu Ştefan

La un moment dat, gonind cu maşina, facem o descoperire interesantă. Alergătorul Jandarmeriei, Dinu Ştefan e protos pe şosea cu mai bine de 500 metri înaintea plutonului. Ajutat de maşinile Jandarmeriei care îi duc trena şi camuflează prezenţa, Dinu Ştefan pedalează de zor, în timp ce restul plutonului, neforţând alura face impresia că ignorează situaţia lui Dinu Ştefan.

Un accident

Intre timp, în plutonul din urmă se produce un accident. Nicolae Dragomir, dela Metropola, sparge cauciucul şi se răstoarnă. Accidentul nu se limitează însă aici, ci provoacă şi rănirea lui Igoşek Vasile şi a lui Turcony, care se aflau în imediata apropiere a lui Nicolae Dragomir.

Internul Gheorghiu, faimosul Aurel Gheorghiu dela «Salvare» intră în funcţiune. Accidentaţii sunt doctoriciţi cu repeziciune şi reiau cursa cu o poftă îndoită de fugă.

Când revenim în fruntea plutonului, în dreptul kilometrului 47, Dinu Ştefan ocupă, resemnat un loc la mijlocul convoiului. Au dat de el băeţii.

«Cei din urmă vor fi cei dintâi» — glăsueşte un dicton biblic. Şi, într'adevăr Herman Busse pe care îl întâlnisem la Prahova în coada plutonului pătrunde cel dintâi pe versantul dela intrarea Ploeştilor. Impreună cu el e şi compatriotul său Vily Kutzbach, câştigătorul de mai târziu al etapei Bucureşti—Focşani.

Germanii domină un pluton de 12 concurenţi, în mijlocul cărora sunt de găsit Tudose Mormocea, Grgac, Galiene, Abulnar şi Daniel.

Francezul Batt e în întârziere. Soseşte cu un al doilea pluton, la o distanţă de aproape 100 metri.

Ceilalţi concurenţi sunt şi mai puţin punctuali. Cum însă nu avem nici o grabă, coborîm din maşină şi... aşteptăm.

Trece Hrenciuc, trece Prosinek, mai trec alţi mulţi alergători, până ce însfârşit, apare la orizont şi confratele nostru Em. Iencek.

Puţin timp după eşirea din Ploeşti, Abulnar sparge o roată. Coechipierii lui, Procupek şi Prosinek, îi ţin companie şi sârbii reiau lupta cu însufleţire.

O şosea recalcitrantă

Calmul şoselii Bucureşti—Poeşti a dispărut. Intâlnim acum, în drum spre Mizil, o şosea recalcitrantă, cu hopuri şugubeţe şi cu straturi imense de praf.

Consecinţele se arată cu promptitudine şi fără economie. Tudose, Daniel, Hrenciuc, Grgac şi alţi alergători mai puţin simandicoşi sunt obligaţi să oprească pentru a-şi repara bicicletele.

Numai germanii nu sunt controversaţi de starea şoselii şi-şi văd oamenii de drum.

Nori de praf

Dela Albeşti încolo nu mai e de mers. Praful decolează în cantităţi imense depe spinarea de pământ a şoselei şi umple zarea ca un bombardament cu gaze.

Ne oprim în faţa unei cârciumi din comuna Loloiasca.

Braşoveanul Sebastian, rupt de foame şi de oboseală, găseşte utilă o etapă în cârciuma din marginea şoselii.

Un şpriţ? O îmbucătură de pâine?

Da de unde. Sebastian ţine să facă din plin onorurile stomacului şi comandă fără să se încurce: «niş te jumări», o bucată de brânză, o fripturică, — jumătate kilogram de vin».

Şi timp trece. Leaderii au ajuns, desigur, la Mizil, dar Sebastian pare, în momentul de faţă, atras mai mult de aroma friptur1i decât de mirajul turului.

Aşteptăm să treacă plutonul. Il întâlnim pe Figueras. E în societatea lui Procupeck şi Prosinek, câteşi trei distanţaţi de fruntaşii plutonului cu aproape 1 kilometru.

O sută de metri mai încolo îl găsim pe Abulnar.

Prin praful şoselii distingem mai târziu tricoul alb cu No. 52 al lui Ştefan Dinu, evadatul de lângă Ploeşti. Să tot aibe vreo patru kilometri în restanţă.

Batt a rămas în pană

Pe Batt îl descoperim târziu de tot, gonind cu furie în urmărirea caravanei. Avusese un accident şi se grăbea acum să recupereze terenul pierdut.

Cumplit drum! A provocat o adevărată răsmeriţă printre alergători. Când să ne dăm cu părerea că Iencek e ultimul om al caravanei, dăm cu ochii de Simionescu.

Alt întârziat.

Asta e ultimul, fără îndoială.

Din nou, pronosticul nostru eşuează. De după un nor de praf apare turcul Crikor.

Şi acesta nu e ultimul. Plutonul s'a întins ca un chewing-gum... Ne mai întâlnim cu Alaci, cu Câmpeanu, cu Grigoriu şi cu încă o duzină de alergători.

Ultimul, de data aceasta într'adevăr ultimul, e bătrânul C. Cantilli, care a plecat în tur fără ca să se sinchisească de încărcătura celor 62 ani ai săi.

Impresionantă tentativă, fără îndoială. Şi demnă de tot respectul.

Dar vorba unei ţărance de lângă Valea Călugărească: — «Dece n'o fi luat trenul, surato?»...

JACK BERARIU

Spre Mizil

Şoseaua începe să-şi arate colţii şi ca atare penele sunt dese. Primul îşi plăteşte tributul Radu Ioniţă şi [illegible] metri mai departe, Ştefan Dinu îl imită.

La 1 km. dăm peste Bat şi ceva mai departe de Constantin Simionescu. Iencek suferă şi el rigorile unei pene şi repară liniştit, 1 km. mai încolo.

Gonim spre a vedea ce se petrece în frunte şi nu întârziem să prindem pe polonezul Daniel care se adapă, de unul singur la o fântână ţărănească.

„Sunt prăpădit!"

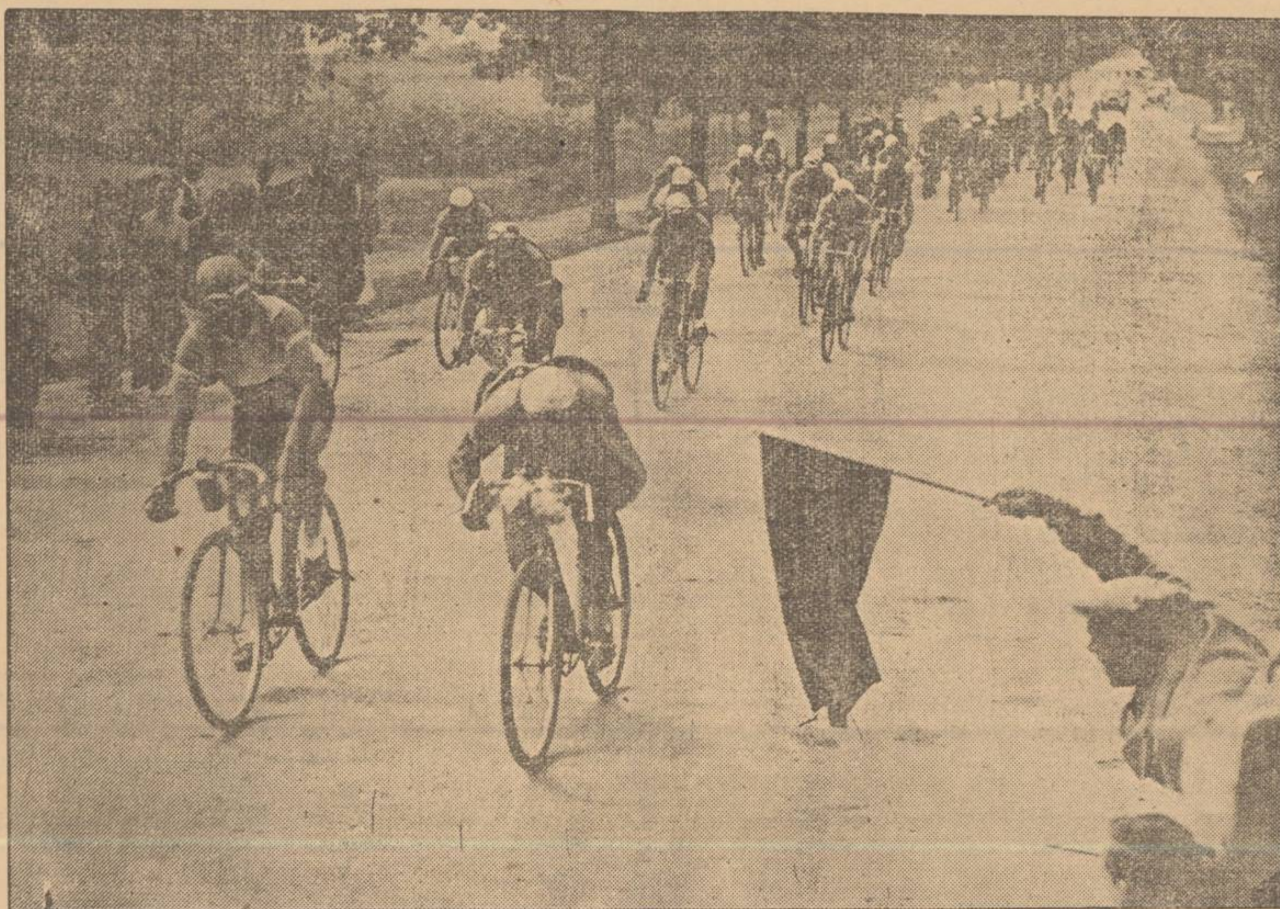
ne spune Daniel în treacăt. «*Duc în spinare două nopţi albe şi este probabil că nu-mi voi reveni prea uşor*».

Trecem prin Mizil fără să fi ajuns la înălţimea leader-ilor. La eşirea din oraş, dăm peste Bat, apoi peste Ştefan Dinu. Băcăuanul Uşer este în pană, ceva mai departe.

In zare se vede Abulnar pe care nu întârziem să-l depăşim spre a prinde, la 2oo metri departe, pe Negoiţă, Stoica şi Feordeanu.

In Vintileanca găsim pe siamezii Gogan şi Costel Georgescu cari au la 2 km. înainte un grup de opt con-

(Continuare în pag. IV-a)

La Snagov, Tudose câştigă de o nimica asupra francezului Bat.

Kutzbach

câştigătorul etapei de eri

este un alergător de clasă

Petea Vâlcov

în viaţa de toate zilele

Citiţi reportajul nostru ilustrat din pagina V-a